

نَسْخَ التَّوَارِيخ

مَدْتَكْش	جَلُوسٌ كَلَّا دِينِ	مَدْتَكْش
چَهَارَ وَهُوَ سَالٌ	٣٤٥	سَالٌ
مَدْتَكْش	جَلُوسٌ حِرْبَكَنْ	مَدْتَكْش
هُفْتَاهُ		يَزِدَهُ سَالٌ
مَدْتَكْش	جَلُوسٌ ثَيَّبَتْ	مَدْتَكْش
چَهَارَ وَزِيَّبَهُ		يَحْدَال
مَدْتَكْش	جَلُوسٌ قَتْشَ	مَدْتَكْش
وَوَسَالٌ	عَمَّٰهُ غَهْ	سَالٌ
مَدْتَكْش	جَلُوسٌ زَرْوَهُ	مَدْتَكْش
وَوَسَالٌ	٩١٤٥	يَازِدَهُ سَالٌ
مَدْتَكْش	جَلُوسٌ اَدْرَبَنْ	مَدْتَكْش
بَيْتٌ وَيَحْدَال	٢٦٢	نَوْزَهُ سَالٌ
مَدْتَكْش	جَلُوسٌ اَلْيَسَ	مَدْتَكْش
هُشْتَ سَالٌ	٤٥٤٦	بَيْتٌ وَسَهْ سَالٌ
هُشْتَادَ وَهُشْتَ رُوزَ	جَلُوسٌ پَرْكَنْكَشَ	مَدْتَكْش
	٥٧٢	يَازِدَهُ سَالٌ
مَدْتَكْش	جَلُوسٌ شَقِيقَيْ مَيَسَرِ سَوْسَ	مَدْتَكْش
يَازِدَهُ سَالٌ	٥٧٢	شَصْتَ وَشْ رُوزَ
بَيْتٌ مَكْش	جَلُوسٌ آبِي لَيْسَرِ كَرْيَشَ	مَدْتَكْش
شَثْرَ سَالٌ	٤٠٠	يَازِدَهُ سَالٌ
مَدْتَكْش	جَلُوسٌ كَلَّا شَنَدَهُ	مَدْتَكْش
چَهَارَ سَالٌ	٣٠٠	يَحْدَال

فہرست کتاب

جلوسر لٹر اپیس ۶۰۰۰ ع۔ غ۔	جلوسر نیشنل ۹۲۰ ع۔	جلوسر ہنری ہنری ۱۹۹۹ سے ۹۹۹۹
جلوسر ایکسپیس ۷۰۰۰ ع۔	جلوسر لٹر اپیس ۷۳۰ ع۔	جلوسر لیوئیس ۸۶۰ ع۔
	جلوسر ڈولس ۴۰۰ ع۔	جلوسر ڈولس ۱۱۰۰ ع۔

مُوكَبِ بُنیٰ اُرہیل زُو دِ سلیمان پیش تر بُو ده انگکه د وہ را پو دو.

جلوسر ایسا این جیما ۳۰۰ ع۔ ۳۰۰	متکاش ہفت سال	جلوسر جعامہ بینیت ۲۰۰ ع۔ ۲۰۰
جلوسر پیشا فا طاپیں ۳۰۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰	متکاش چھ ویک سال	جلوسر ایسا این جیما ۳۰۰ ع۔ ۳۰۰
جلوسر نیزی این جیما ۳۰۰ ۵۰۰ ۰ ۰ ۰ ۰	متکاش ہشت سال	جلوسر پیرام بین شاٹا ۹۰۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰
جلوسر پیشا فا جنیا ۳۰۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰	متکاش شش سال	جلوسر علیہ دو راخیا ۱۰۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰
جلوسر عُوزیما این اصوصیما ۳۰۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰	متکاش پتہ نہ سال	جلوسر امُوصیما این پوہ ۳۰۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰

نَسْخَ التَّوَايِّخ

جلوس روئام بن عزیز ۹۰۰ قمری	متکش شانزده سال	جلوس روئام بن عزیز ۹۰۰ قمری	متکش شانزده سال
جلوس بن شریعت ۹۰۰ قمری	متکش چنانہ وچنان	جلوس خیر قابن حاز ۹۰۰ قمری	متکش بیت و نه سال
جوشیدا بن امروں ۹۰۰ قمری	متکش سے ویکھاں	جوشیدا بن امروں ۹۰۰ قمری	متکش دو سال
پوچا قیم برادر پوچا یازده سال	متکش یازده سال	پوچا بن پوشیدا ۹۰۰ قمری	متکش سماں
بعد از یازده سال سلطنت پواضین بن پوچا قیم	جلوس ۹۰۰ قمری	جلوس ساده و دو روز	جلوس پوچا بن پوشیدا ۹۰۰ قمری
مُوكَفْ بْنِ اسْرَائِيلَ كَمْ بِرَابِرِ عَشْرَ سَلْطَنَتْ دَاشْتَهْ دَبَالْ سِيَاهَ مُخَالَفَ بُودَهْ مِيرَتْ شَنَةَ	جلوس بیت و دو سال		
یار بعالم ابن نایاباط ۹۰۰ قمری	متکش دو سال	جلوس بیت و دو سال	جلوس بیت و دو سال
جلوس الابن بعثت یکھاں	متکش یکھاں	جلوس پست و چهار سال	جلوس بیشان عوام
جلوس بنی انبیاء بربرت دوادزده سال	متکش دوادزده سال	جلوس پیغمبرت	ذ مریبے
جلوس بن عمری ۹۰۰ قمری	متکش بیت و دو سال	جلوس بن احمد ۹۰۰ قمری	جلوس بن احمد ۹۰۰ قمری

فہرست کتاب

جلوس یوہاں	متکش	جلوس یا ہو
۱۰۵۵ھ	پچھہ سال	۱۰۴۴ھ

جلوس یوہاں	متکش	جلوس یوہاں
۱۰۵۶ھ	سیزده سال	۱۰۴۷ھ

جلوس شام بیان	متکش	جلوس نظریہ
۱۰۵۷ھ	پیش سال	۱۰۴۸ھ

جلوس فتح ابریخین	متکش	جلوس ستم بندج
۱۰۳۵ھ	دو سال	۱۰۳۴ھ

جلوس حشاع بالله	متکش	جلوس فتح ابن پیو
۱۰۲۴ھ	پہلے کھدائی دبائلہ	۱۰۲۴ھ

ذکر سلاطین پت المکر کے ز جانب لا طین عجم حاکم بود و مذکور یہ مفترضہ

جلوس تیا پر رحتا	ہدو شر	اغری پس
۱۱۱۵	۵۵۲۱	۱۰۴۵

ابدی دولت کریم دو هزار و پانصد و چهل سال بعد از طوفان ہت دولٹ انبیاء زید و حمیریو

بنیان شہر کریم	غبلہ کریم بسیدے	سماہ اہل کریم باپا شاہ	خرم ج کریم باپا شاہ
۱۰۷۱ھ	۱۰۰۲ھ	۱۰۱۰ھ	و سرداری میں پیش اولن

صلح و نایبین پادشاه	مشکر کشی المکان ب	تیزیں پر ایسا شاہ	سرداری کو بجنگ
سیدے باکریم	دیکریتیسے	۱۰۱۰ھ	۱۰۰۲ھ

خرم رفیق کلین اہل	مسالمہ کریم با مردم	غلہ افاس کلین	غلہ کلادیسیں دری
۱۰۷۲ھ	۱۰۰۴ھ	۱۰۰۵ھ	۱۰۰۶ھ

غلہ دم کبر کریم	جنگ روہی با کریم	جنگ ہتو و ہکلہ بارہ	جنگ رکوں برس
۱۰۳۰ھ	۱۰۰۴ھ	۱۰۰۵ھ	۱۰۰۶ھ

نَسْخُ التَّوَارِيْخِ

حَدَّا بِهِ دُكُوكِنْ كَرْجَجْ جَنْكْ رَوْ مِيْ أَسْدَارْ جَنْكْ شَوْبَا بُوكَلْيَسْ شُورْشَرْ أَهْلِ سِيَابَا
٤٢٥ ٦٣٥ عَمْ ٣٩ه ٣٣٥ ٤٣٥ ٣٣٥ ٣٣٥

شُورْشَرْ أَهْلِ سِرْدُونْ كَرْجَجْ مَصَاصَ كَرْجَجْ بَارْدَمْ سَرْدَارْيَهْ لَهْدَهْ بَالْ اِبْدَاهِيْهْ كَاهْنِسْبِلْهِيْهْ
٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥

عَبْوِنْسِبِلْ بِجَوْهِ الْفَ جَنْكْ فَبْلِ بِسِرْدُونْ جَنْكْ نِيْسِنْ فَبْلِ جَنْكْ تِيْتِسْ هِنْبِلْ
٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥

اِسْرِيدَنْ تِهْدِتْ رُوْيْ مَصُورِشَدْ لِنْسِبِلْ كَوْلَهْ آمِنْ بِرِسْ بِحَاصَهْ غَزْمِسْبِلْ بِدِرْ دَمْ
٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥

جَنْكْ كَرْجَجْ بَارْنِسِهْ بَانِبِلْ شَخْتَرْ لِنْسِبِلْ دِرَايَاهْ فَبْدَهْ سِيَيْهْ بِسِيَانِبِلْ كَنْلِشَدْ سِيَيْهْ دِهْلِكْ
٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥

مَشْرِشَدْ لِنْسِبِلْ دِرْ كَرْجَجْ مَصَاصَ لِنْسِبِلْهِيْهْ فَرَاهِنْسِبِلْ بِعَرِيَهْ آمِنْ رَسُولِ دَوْمِ نِزْدَهْ
٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥

فَرَاهِنْسِبِلْ بِهِيْ سِيَيْهْ خَاتَمَهْ كَاهْنِسِبِلْ دِنْجَمْ دِولَتْ كَرْجَجْ
٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥

اِبْدَاهِيْهْ مَازَعَهْ فَرَايَهْ بِهِزَارِ دِوْسِتَهْ نَوْهِغَتْ سَالِيْهْ بَعْدَ زَطْفَانِهْ هَتَكِهْ بَخْذَارِ دِوْنَصَهْ
بَسْهَيْهْ بِهِزَارِ دِوْسِتَهْ وَنَهْ سَالِيْهْ بَعْدَ زَبُوطَادِمِ باشَهْ

فَبْدَهْ حَوْيِسْ بِرْ فَهَاسْ غَبْهْ طَيْفَهْ فَنْكْ بِرْ فَهَاسْ تَنْهِرْ طَيْفَهْ فَنْكْ فَانَهْ
٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥

فَبْدَهْ پُرْ دُونْ بِرْ طَيْفَهْ فَنْكْ تَارَاجْ كَكْبَانِ دِكْهَهْ تَارَاجْ فَنْكْ دِكْهَهْ
٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥

مَنْهِدْ فَنْكْ دِكْهَهْ فَنْكْ فَتحْ بَلَادِ فَانَهْ بَرْ فَنْكْ تَارَاجْ فَنْكْ دِكْهَهْ
٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥ ٤٣٥

فهرست کتب

خواسته شد در خزانه هزار و هفتصد و هشتاد و دو دو سال بعد از طوفان بوده و این بقایه نهاد
بجزت نبی صلی اللہ علیہ و آله و سلم و علیہ السلام

جلوس نشسته مون جلوس نکاش
۲۰۰۰ ع بیست سال

جلوس میز داده جلوس نکاش
۲۰۰۰ ع دو سال

جلوس کلوب جلوس نکاش
۲۰۰۰ ع سی سال

جلوس کار پر برث جلوس نکاش
۱۵۰۰ ع چهار سال

جلوس کلوب تراول جلوس نکاش
۱۵۰۰ ع بیست سال

بند این راه نگیر با جویں قصیر کمال بعد از دولت فرانسه بود و سلطنت این ایام بعد از جنگ
پنهان شده است

بند این راه نگیر با جویں قصیر کمال بعد از دولت فرانسه بود و سلطنت این ایام بعد از جنگ
پنهان شده است

خط و ریگون در نگهداری استفاده ایجاد شد بعد از حدود شصت و شش سال جویی سلطنت این کشورها

بلوک چیره تازمان بجزت پنجم صلی اللہ علیہ و آله و سلم و علیہ السلام

جلوس نکاش جلوس نکاش
۱۰۰۰ ع بیست سال

نامخ التواریخ

جہوں بن عین بندے	متکاش	
مودودیہ صد و چھوٹہ سال		
جہوں زادہ بن عین	متکاش	
پنجال ۱۹۰۵ء	متکاش	
جہوں ابی عین	متکاش	
بیت و پنجال ۱۹۳۱ء		
جہوں بن عین	متکاش	
چل و چسارہ ۱۹۷۰ء		
جہوں سودہنہ	متکاش	
پست سال ۱۹۷۶ء		
جہوں نعیان بن	متکاش	
چاہ سال ۱۹۹۱ء		
جہوں مسدر بن متہر	متکاش	
ہفت سال ۱۹۹۰ء		
جہوں ابو عین بن علقر	متکاش	
سال ۱۹۸۴ء		
جہوں ابی عین	متکاش	
سازدہ سال ۱۹۸۶ء		
فتنہ رب فارسے	متکاش	
پنجال ۱۹۷۰ء		
جہوں ابی سندھ	متکاش	
چار سال ۱۹۷۱ء		
منذر بن مندر رادھا	متکاش	
چار سال ۱۹۷۲ء		
جہوں ابی نایا	متکاش	
پانچ سال ۱۹۷۱ء		
یاس ابی قیطہ طاہیہ	متکاش	
پانچ سال ۱۹۷۲ء		
آخربن این طبقہ ہے کہ بدست خالد ولیہ کام شہ دوجائی خود ذکر خواہ شد		
بنہ بن نعیان بنہ		

فہرست کتاب

مُوك شام کے ایشان زاغیاں کو یہ نہ تازاں ہجڑ پس سپری ہیج دے

جلوس جنہے ابن عمر بن حارثہ ۵۰۰	مدت ٹکاش چهل و پنچالہ سال	جلوس جنہے بن عسرہ ۵۰۰	مدت ٹکاش ہفتادہ سال
جلوس حارثہ جنہے بن عسرہ ۵۰۰	مدت ٹکاش بیست سال	جلوس جنہے بن الحارثہ ۵۰۰	مدت ٹکاش دہ سال
جلوس حارثہ جنہے بن الحارثہ ۵۰۰	مدت ٹکاش نوزده سال	جلوس جنہے بن الحارثہ ۵۰۰	مدت ٹکاش سیزدہ سال
جلوس نعمان بن حارثہ ۵۰۰	مدت ٹکاش پانزدہ سال	جلوس جنہے بن ابرہیم ۵۰۰	مدت ٹکاش سی سال
جلوس جبہ ۵۰۰	مدت ٹکاش سی و چھار سال	جلوس مذرخ ۵۰۰	مدت ٹکاش سیزدہ سال
جلوس عمر بن حارثہ ۵۰۰	مدت ٹکاش پیشہ سال و دو ماہ	جلوس جنہے بن ابرہیم ۵۰۰	مدت ٹکاش سی سال
نعمان بن ابراہیم ۵۰۰	مدت ٹکاش بیکمال	جلوس جنہے بن ابرہیم ۵۰۰	مدت ٹکاش سے سال
جلوس جبہ ۵۰۰	مدت ٹکاش شانزدہ سال	جلوس نعمان بن عسرہ ۵۰۰	پست ٹکاش سال
جلوس حارثہ ۵۰۰	مدت ٹکاش پیشہ سال و پنجاہ	جلوس نعمان بن ابرہیم ۵۰۰	پست ٹکاش بیکمال
جلوس نذر بن بیکمال ۵۰۰	مدت ٹکاش نوزده سال	جلوس نعمان بن الحارثہ ۵۰۰	مدت ٹکاش چھدہ سال

ناسخ الْوَارِع

جلوس عزوب بن نعماں	مدت مکاش	جلوس عزوب بن نعماں	مدت مکاش
۲۰۰۰ ع	سی و سه سال و چهار ماہ	۵۶۰۰ ع	دوادوہ سال
جلوس حارث	پست دشش سال	جلوس حارث ابن	مدت مکاش
۹۰۰۰ ع	پست دشش سال	چارٹ ب ع	هفده سال
جلوس نعماں اوزک	مدت مکاش	جلوس نعماں اوزک	مدت مکاش
۳۳۱ غ	سی و هفت سال و شانزده	۳۳۱ غ	سی و هفت سال و شانزده
جلوس الاچم جبلہ	مدت مکاش	جلوس الاچم جبلہ	مدت مکاش
۰۰۰۰ ع	هفده ہاپال و دو	۰۰۰۰ ع	سیزده سال و دو
جلوس شہزادی	مدت مکاش	جلوس عزوب جسبہ	مدت مکاش
۰۰۰۰ ع	پانزدہ سال و دو	۲۱۵ ع	دو سال و دو ماہ
در سال و دم ملک عزوب بن بداحجرت بنی بو و بعد از وی خنطوند بن حارث جبلہ بن اسحاق سلطنت کردند و در شانزده سال بحرت منقرض شدند و در فهرست دیکر کفته شود اذان ائمه ملوک پاچین که طاعت سلاطین چین و تانسی کردند وی و هشت تن بودند ازان پس نیز چون زمان تصدیق مامضی خواهی ملکت چین شد			
جلوس بن نبی	پست مکاش	جلوس پیر شنیدی	مدت مکاش
۰۰۰۰ ع	شش سال	۰۰۰۰ ه	سال
جلوس شنیدے	مدت مکاش	جلوس شنیدے	مدت مکاش
۰۰۰۰ ه	هفده سال	۰۰۰۰ ه	دو سال
جلوس چودے	مدت مکاش	جلوس آیدے	مدت مکاش
۰۰۰۰ ه	هفده سال	۰۰۰۰ ه	چهار سال
جلوس فیضی	مدت مکاش	جلوس کنیدے	مدت مکاش
۰۰۰۰ ه	چون سال	۰۰۰۰ ه	بیت سال

فہرست کتب

جلوس فرمادی ۱۹۵۷ء	متکاش سال	جلوس فرمادی ۱۹۵۷ء	متکاش پہنچانے کا ذرہ ۱۹۹۶ء
جلوس سویرے ۱۹۹۰ء	متکاش یکمال	جلوس فرمادی ۱۹۹۰ء	متکاش سے سال
جلوس فرمادی ۱۹۵۳ء	متکاش یکمال	جلوس فرمادی ۱۹۵۳ء	متکاش چار سال
جلوس فرمادی ۱۹۴۳ء	متکاش سال	جلوس فرمادی ۱۹۴۳ء	متکاش چار سال
جلوس سونہ ۱۹۵۰ء	متکاش دو سال	جلوس فرمادی ۱۹۴۰ء	متکاش پہنچانے کے چار سال
جلوس نویں ۱۹۴۰ء	متکاش یازده سال	جلوس فرمادی ۱۹۴۰ء	متکاش ہشتاہ
جلوس جانیں ۱۹۴۰ء	متکاش نوجہ	جلوس فرمادی ۱۹۴۰ء	متکاش پہنچانے و پختا
جلوس بیرون ۱۹۴۰ء	متکاش دو سال	جلوس فرمادی ۱۹۴۰ء	متکاش دو سال
جلوس ایک دن ۱۹۴۰ء	متکاش چھل سال	جلوس فرمادی ۱۹۴۰ء	متکاش دو سال
جلوس وندی ۱۹۴۰ء	متکاش سال	جلوس فرمادی ۱۹۴۰ء	متکاش پہنچانے کا ذرہ ۱۹۹۶ء

١٢
ناسخ التواریخ

جلو سرخ لکنگ	جتوس شنیدے	مدت تکش	جتوس شنیدے	جتوس شنیدے
۲۳۱۴	۰۴۱۴	ہشت سال	۰۴۱۴	ہشت سال
جلو بسیون	جتوس شن فودی کاؤ	مدت تکش	جلو بسیون	جتوس شنیدے
۹۵۱۴	۰۶۱۴	س سال	۹۵۱۴	ہشت سال
جتوس فندی	جتوس فندی	مدت تکش	جتوس فندی	جتوس فندی
۰۴۱۴	۰۷۱۴	ہشت سال	۰۴۱۴	ہشت سال
جتوس سوندے	جتوس خوجہ	مدت تکش	جتوس سوندے	چار دہاں
۰۸۱۴	۰۶۱۹	او دوبارہ بخود ملکت پیش	۰۸۱۴	چار دہاں

ذکر مثالیہ رحکمای مت تین ک قبل از ظهور ہلام علم برسر عالمیان برآورتا

آبون	ظهور آمون	صاب	ظهور صاب	۰۴۹۳
۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳
ظهور سقینیوس	پوزہفت	ظهور بوزہفت	پوزہفت	۰۶۹۳
۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳
ظهور سکلوش	ایتن	ظهور الیق	ایتن	۰۶۹۳
۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳
ظهور پنڈوش	مرکویے	ظهور مرکویے	مرکویے	۰۶۹۳
۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳
ظهور امداد قیس	آباد قیس	ظهور آباد قیس	آباد قیس	۰۶۹۳
۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳
ظهور لامان	شکیماں	ظهور شکیماں	شکیماں	۰۶۹۳
۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳	۰۶۹۳

فہرست کتاب

ظور نکوئے ۴۹	ظور اس طقیں ۳۸	ظور اوس ۳۷	ظور آپس ۳۶	ظور اس کوئے ۳۵
ظور اندرو ماؤس ۴۲	ظور ازٹا یا ۴۱	ظور کسی نہ روس ۴۰	ظور اس ۴۱	ظور ازٹا یا ۴۰
آفرا خود اس ۴۰	ظور پیش ۳۹	آفرا خود اس ۳۹	ظور بک غوبس ۳۹	آفرا خود اس ۳۹
ظور بک غوبس ۳۹	ظور زدشت ۳۸	ظور جاہب ۳۹	ظور بک کنہا چ ۳۸	ظور بک کنہا چ ۳۸
ظور بک کنہا چ ۳۸	ظور فدن کسی ۳۰	ظور بیاس حکم ۲۰	ظور فلاؤس ۳۰	ظور بک کے حکم ۳۰
ظور فلاؤس ۳۰	ظور فورون جیکیم ۲۰	ظور اس نہیں ۲۰	ظور اس نہیں ۲۰	ظور فلاؤس ۳۰
ظور اس نہیں ۲۰	ظور افراغٹی و دیو ۱۰	ظور ستر اٹ ۱۰	ظور اس نہیں ۱۰	ظور اس نہیں ۱۰
ظور اس نہیں ۱۰	ظور بکرا طون ۱۱۲	ظور اسیا نس ۱۱۵	ظور بیسا وس ۱۰۵	ظور بکرا طون ۱۱۲
ظور بکرا طون ۱۱۲	ظور بکرا طون ۱۱۴	ظور سکلنوس نہیں ۱۱۵	ظور فیورسٹ از قلک ۱۱۵	ظور بکرا طون ۱۱۸
ظور بکرا طون ۱۱۸	ظور افطین ۱۳۰	ظور منعن ۱۳۰	ظور فلودخیں ۱۲۷	ظور فلودخیں ۱۲۷
ظور فلودخیں ۱۲۷	ظور فرما بیکم ۱۱۵	ظور فرما بیکم ۱۱۵	ظور فلاد طون ۱۱۹	ظور فلاد طون ۱۱۹

ناصح الورايج

خواريلونوس	خواربوس	خواربوس	خواريش
٥٢٨٥	٥١٩٥	٥١٩٥	٥١٩٥
خوارقليس	خوارستو خرس	خوارستلاس	خوارادسطو
٥٢٣٥	٥٢٣٥	٥٢٣٥	٥٢٣٥
خوارطيموس حكيم	خواراناس	خواراذفطيس	خوارفاليس
٥٢٤٥	٥٢٤٥	٥٢٤٥	٥٢٤٥
خوارپرس	خوارارمنس	خواراباعيس	خواراندرهانس
٥٢٥٥	٥٢٥٥	٥٢٥٥	٥٢٥٥
خوارپرس	خوارانفلاتس	خوارفروربوس	خوارلنس
٥٢٦٥	٥٢٦٥	٥٢٦٥	٥٢٦٥
خوارذيجوريدش	خواراقليس	خوارابيرش	خوارذيجانس
٥٢٧٥	٥٢٧٥	٥٢٧٥	٥٢٧٥
خوارساودسيوس	خواراشيدس	خوارداشيم	خوارسيرو
٥٢٨٥	٥٢٨٥	٥٢٨٥	٥٢٨٥
خوارارييس	خوارموطي	خوارمناراس	خوارپاكنده افريز
٥٢٩٥	٥٢٩٥	٥٢٩٥	٥٢٩٥
خوارجانيوس	خواردرجل دحمر	خواربلطيموس	خوارساودسيوس
٥٢٣٥	٥٢٣٥	٥٢٣٥	٥٢٣٥
خوارپرس	خوارآدون حكيم	خوارآوري حكيم	خوارآوزرباد حكيم
٥٢٤٥	٥٢٤٥	٥٢٤٥	٥٢٤٥
خواردان	خواربيلاق	خواربيلاق	خوارقتس بن هاد
٥٢٥٥	٥٢٥٥	٥٢٥٥	٥٢٥٥

فهرست کتاب

خورا، صطفی و جعی از
۲۰۱۶

خورجیش

خورجیش

خوربوز رجیس

۳۴۱۶

ذکر و قایع مفسر قه که در عالم تفاوت آنها داده و پرون از سیر اپاولان
دشکمای روایی زین است از بیو ط آدم تا هجرت بنو حیلیه و عدو آ

بنی کعبه بست آدم و خدا دلادت قل دلادت عوج دفات انوشن
میشاق در دادی نهان ۸۲۸ ۱۲۵ ۱۰۱

بنی همان داقه هاروت دلادت سام دلادت سام
خواج ۲۲۴۳ ۲۱۴۲ ۱۶۹۵ ۱۴۰

دلادت آرچند مورشدان دلادن دفات آرچند دفات سام
با طرف جهان ۲۲۴۴ ۲۲۴۵ ۲۲۴۳

دلادت قالع دیر حال قحطان ولیم بنی سد و افرینیه
تلمان اکبره ۳۲۵۲ ۳۲۵۳ ۳۲۹۲

بنی سد و افرین دفات شاره رجوی دفات ذوق افرین
با بر اکرم ۳۲۴۳ ۳۲۴۲ ۳۲۴۳

رنون عیص بردم دلادت عمران خور بلغم با عور
۳۵۶۴ ۳۱۲۹ ۳۱۸۸ ۳۱۷۳

جنگ بنی هرقلانی دفات کرباب بنی دوار چن قصہ اصحابیت
بر سویت قربن ۳۰۲۴ ۳۲۱۳ ۳۲۱۳

ناسخ التواریخ

۳۸۲۰	نور حمدان فراز اونجت نصر بنای بوزنیبہ	عمرت پت المقدس
۳۸۱۹	نور قریش حبیبہ بنی خیثہ	لارب بست دار کوئس
۳۸۱۸	نور سطح کاہن وشن	خپے سیل عرم دشمن با
۳۸۱۷	دلاوت مریم طیبہ اام	وفات مریم مادر مصی
۳۸۱۶	ذکر اصحاب کف	وفات کعب بن نوی
۳۸۱۵	نوم اصحاب کف	وفات عین المطلب
۳۸۱۴	ذکر اصحاب اخدود	دلاوت عبد الله بن عبد
۳۸۱۳	نور عین المطلب	بنای ایا صوفیہ
۳۸۱۲	دلاوت عبد الله بن عبد	دلاوت عبد الله بن عبد
۳۸۱۱	قصہ حاتم نور تمام	دلاوت عبد الله بن عبد
۳۸۱۰	نور تمام	دلاوت عبد الله بن عبد

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آنچه زنده‌ای اُندرین آن‌لای سلطانی و جلال کنیزی ای اجیست مغل‌العقول بین عجایب قدرتیه و در عن خطرات بنا بهم التکبیر
 بین عزفان گذشتیه مقداری که محظوظ نفس مفارق را محظوظ فعل عقل مجرد ساخت تا بر ابطه تأثیر و تأثر و اسطه تو والد تنال
 کردو و رابته طبیعت کلیه را که فی الحیة ربیه عقل کلی است بدستیاری نفرات الاراده آماده داشت تاز میخواست
 تجزیه بعلم تعلق ارتباط را و اسطه و افاضات را بطبیعت یوسولانی را بقیوں آنی مسخره پرانت نفانی نوده تا پیش
 کو گذون و تجذیفات رنگارنگ صور نوعیه اکوان مرکب و اجسام بیشه را باز نماید و از این سفارقات بخوبین تعازه
 پرداخت و حار بالش اصد و ارب بعد را که موالید الله ساخت تا خاره معدن لصل پاره و خارجیت کفر کشید و از اتفاق
 ہوتیت بمعاذکل قیوم ہوئی شان با قدم ذاتی در مرایای حدوث افاضه عکوس فرمود و کمال جمال و جمال کمال را گزید
 فی اخراج العویم باز نفوذ میباشد و ان الله علی ادم حقیصه صوره کلی جامده را و قردا شده لامدر امظرا شد قرب ذاتی و علاقه نداشت
 بفنون و بفن عکس و دان و لمین و نجاشیت و صدقش در کتاب کثرات ذهنی است و ندانجی ای کثرات در دامن و صدیکی
 الان گمان این همان کار خانه است که نه بدایت زابر بنهایت پیش است و نه ده را بر یکت بیشی عجیان عقول را بر شوامی این راز
 پردازیست و فرسان مدرک را در مناج این پرده تکا ز خلیب تکداش بر منابع شجرانی آنما آنکه کوید و دور پاکش
 فیروزش زبان و اصیفین را از اخلاق مسلط و یهد معمید که کماه سار ولشاده بیکل صفتی ایها غیر الموصوف و شهاده کل
 موصوف ایه غیر الصفة فتن و صفت الله بسیاره هند قرآن و زن قرآن هند قدر غناه و من غناه هند جزا هم پست ای برون از دم
 قال و قیل من خاک بر ذرق من و میشیں صورت علم ازی و معنی داش بدمی که داهب لعل و منطق است و حاصل صامت
 و ناطق در ابلاغ شنا و تقدم سایش لا اخضی عکس ای ایش
 کوشیای بر مرزه عدم است کثرات اشیا را بی شمول دایمی میش جایی و فاصفات فاد پاچ کتاب از ایش و شریقه
 ابدیت ایک کشور جوده ذکر فوج و فاتحه دلایت موهو به خاتمه نبوت مسلطه محظوظ طورات ناقا هی تار و پور
 کوت پیهی و سیا هی منحی کشت میشی و ادم پن امار و ایلین محمد سید الافاق و العالمین صدوات الله عزیه
 و علی آله الہمیین الطاهرين یتاضر فام پش و حدت و مساح بوجعیت سایشیں نیمات شابعه و لاحده جا جب
 دلایت مقیده و مسلطه خلیب خلیه سکونی قبل آن شفیده ای مخصوص خلاب تکنکت نولاه هند افغانی مولانا ابو الفضل

اى علی مرتفع ایکارشہ اچی قضا ای سپھرو صد سپھر اندر بیحیت مسماهم تو شال ایزو دی در تو اذل پیش نوگاب
عالی ذر تو ابد مشکن خام اپسما اسواج و شخص قشت جو شدہ محیط او لیا اس طار و ذات تبت باز غام فیتی زدان کو
تو نام و نشان آور ده کس ازان ذات مقدس نہ نشان داند نام حق چون نام و نشان آید تو نے نام و نشان ہم تو ذات
لایز لیے ہم نوحی لاینام ۰ سلام اللہ علیہ و علی آلہ المخصوصین المصوین بالخلافہ والامانۃ والارشاد الی یوم النہاد
ذکر شیب سائیں سلاطین نادار و تحلص پادشاہ یقینی مار

فخر ملوک دالاقدار محمد شاہ فاجارا دام امه ملکہ الی نظر اصل الدوآ

دانیان دیقیہ باب توفیق کیست تمجید ذات دانستہ اند کہ باطن ربا ظاہر ارباطی است بمعنی را بالقطع خشد طلب پر
پادشاہ کہ سایہ الہند و مظہر سہ جلال جاہ ہموارہ ہماری احوال شان نشانہ در کاہ خدا لی و نوزیر حضرت کبریانی است
نصراع سایہ خوشید پی اگر پی افتاب ہما ن تمجید ای طغیہ نینہ و تمجید ایں سند شریفہ نوعی از راتیش دو رو د
خان قودود حمسہ دنیا یش حضرت معبود خواہ بود تیما پادشاہی کہ کرد طاہی برداں عجمیں فرشتہ مسٹنک من ہی شیخہ
و عیش شکستہ زلال زہر و تقوی راجخار و شاک اثیم و عصیان مرج مذاوہ و ذرا نہ و دکبر ریارا در حضرت کبریا بخراج نکرہ
در بیان شباب از هشیارت نفانی چتاب فرمودہ و دعصارت جوانی از مقضیات شہوانی اعراض نمودہ از سلسلہ
مجازی پادشاہ ہیقی راہ جستہ و با مرقاۃ ملکی میقات مکوئی ہوستہ پت لہ یعنی نکلو علی کل متنہ تکمیل علاقوں انجما
الدعا ریا ہارس کاک عجم و ارت ملکت ہم مرکز دایر سلطنت غرة ناصیہ میکنت صباح سرید سرور رواح ببر
و شر و در ارفع لوایی صل دادا و قاص عبادی جور و فساد صفوت خاطر وارد و صادر بحث صہبادی و حاضر بحمرہ
چرخ فوتیت ہیل غیث والی سلطان سلاطین خان الحوافین المجاہنی سپل اللہ الجبار محمد شاہ فاجار لازات
ریاست دولتہ مرفعہ دو آیات ملکتہ متبوعہ و آثار سلطانہ مرصودہ و اخبار احسانہ منصوصہ چون معظم آثار خانہ
این پادشاہ دین کتب مبارک در جای خود مرقوم خواہ شد در پاچھہ الکتاب و فاتحہ الابواب پچھہ پت این
قصیدہ کے امنظومات خاطر نامہ کا راست اختصار ۱

چنان کثی محمد شاہ اکہ اونہا بدوست حکم دین محمد نہ سمجھ کیست بیلا بع جانہ سمجھ کیست بیشتر خرد بہ عار
و زخم بزم صہ دیر شر آنکہ کب برای حفظ دل تیش آنہنی غیر زان کنج شہان چون استہ کیا ستد برخانہ کافی نہ خان
پانک اکر کندز در چین لکھوا رچانک دندان پر دن گنبد نکھل کس کہ بردار ہو اچی سید عفاف بچرخ بری آور بقت شکا
محظ کر زند پڑہ قاید قدیش لکھ بپڑہ در پتہ دل پنکھہ سنتسا توی آن ٹاپ فالکر کہ آناب بطن تو جوید استطہ
نو قادی بجهہ کار جز بکورستم تو فانی بجهہ چڑھیب دوا نصول شہہ نت کوڑتیشم شرار بحمد ذات ثابت دسیار
بلای حسرخ ایسی بینت ایں نظیر ام طبیری بست کوہا طبیعت تو بیکتہ صد ہزار پا پیادہ زر تو بستہ صد ہزار
ار آن زمان کہ تی راتی بجنبدی د ر آن زمان کہ کیر اکسی بنا شدی عددی تو ز فرع در شود بخا مند تو ز شرہ در جدیدہ
کہنہ بفتح و ظفر کر د فر کبیس نکشدہ امن دامان کرد مو کل جھٹا بشیزہ بر تن ہی شود کوئی لعل حدیث جنک تو کر کندز و بدبیا
حدیث جنک تو ہر کو کہہ بنانا تمام خون شود آب دان جنک زدشت رزم تو مرغی کہ دانہ ہی بیز دش الماس بزہ ایسا

ذکر شان کنوار افزون آنده که توکل قوکنوار به بودگرد و هزار بند و فراز است بر درود **گزان** هزاری کی هست کنند و داد
 بر درود کار توای ریان برا آسوده همه و مین دریافت و مه صنعته ز دست جود تو امچ کان از ندیه هر آنکه بود تحقیق دست ترز شاخ خا
 ز بسک خواری دیده است ایکنجه روای بود که بود زرد کو ز دینه بخدا و خواره شنازد ساره شد که بخیزد از بجز بخشت تو بخوا
 باد و پر دین پوشید کلاه شکونت که بخیزید ایش موکب تو خوار نیتب ش تو که باز نیز نادیه طبیعه هم لامکند از پدر
 بخ خصم تو دشوار باشد و دکرنه با دل دست تو نیتی دشوا شده است رسما تو دیکر خانه زده است هم تو در دین خانه
 شکونه جاه و قبر است دیده او نیما نیسب من تو بخکش کرد کنوار کمال من و از خدمت بخشت و کرمه به تو ان گفت از پرها
 پیشنهاد که جهان است در جان بخدا ز جان و مال و ز جاه و جان خود

ذکر بسب تایف این کتاب مخطاب و تغییر این اواب خجسته آب

سبحکاهی که کوکب نجم را باش برجهات بود در دی قیام را کو ارش صبا نیاب از خانه کیوان خشایت خارس آنار بیان است قیام
 صفا کی است در دانه دریا بیان آنیه اسرار خاصین ترجم کار رامه لا هوت در بر کار خانه آسوت آنکه حکمای طبیعی چون
 باسلم امیشه معابر جلائیش نگزند با بعد از مقابله اعتراف کنند فلسفیان الهم چون سلسه ایادیش بمنتهی بثبات تسلی انصاف و نیمه
 خاطر شجاعت بظیمه موس هبه و پیغ دافوس هست و با پیغ المثل مقالات خیالات معلم ای سخوه هیان و نادانی که نیش اطعنه
 در شرافات بسیار ایک تو نیایی دیده حق پن داشند و خاک در کاش را سند خلد برین در رضات نیمیان تو شر و تینیم خوانند و محوون شد
 خاطر مطاف اشراف حکمای میان است در عوارف مدارج خانه ای آب چنان ایقا و هیجا هیست و با طریقت پیک پبلو خوب باز و دیگر
 بادفت پیک ز افونا ز مصروع پکست آتش پکست آب ہو کلک همزد اعلوی کاک الجده و الیا سیست الامام عیاث الامم غوث الحرام
 نخواه انس ایچ بیر ناقا قس خلد ایه جلاله فی الایام و مد خلله علی مغارق الامام سفری با سرخط آزادی و نیزی با خشور حور و شادی فرازه
 در بند و میان را در پیکا خضور خواجه متعان طلب و ایشان حال چون جوز ایک بسته زده دار بدر باره هور شدم چون کلم بطور برآمد میزد
 وصول بقصد و حصول بقصد آن برگزیده خداوند روی به بند و نیازمند آور د منفاح کنج یعنی زبان که بسچ برگشود و گفت بحمد ایه
 نین در زمان مخصوص دامان است و حوزه گلک دلت محبوط موبت و محدث خپرلوک متقدم دیسراطین پستان میکند بجهشان است
 که از همکیورت که بختین سلاطین بود ما گون ایان زین داین بث جسته خسب نفت بوده و تو فریال و بخیر ابطال و تو فریاد جاد و تیربار خاد
 و دفعه ای نهاد دفعه بای ایچاف را چیک از سلاطین چون یان پادشاه پاکدین و جهادت نا خانه آنار علیو و آنچه حیمه که در رای ای خاطر
 چیک از طوک متقدم صور بوده با حشام این پادشاه چنان پا و دامن پادشاه چنان پا و دامن پادشاه چنان پادشاه چیک از میس
 سرخط کمال است و هر عالی امشور لال بزرن یائیح که همسچنان پا حال خود ای بطیت و از در بند کمال ساق طزیر که در پیکا چیک از میس
 مجموعه که جامع بیر جسم سلاطین روی زین ایش پرداخته اند و ایچ سخن کفته و گوان پان را خانه ای خانه ای تحقیقی که باید در تغییر آن قدر زد
 که احاطت بر احوال معاصرین پسچ طبقه نداشته اند و تینی زمان و دقت و چیک بحقیقی ذاته اند مبدای خلاف و خلاف
 در داشت و داییات از پنچ برخاسته و بجای گشیده که سیر ایضا ملیم السلام نزهد، ایهام است داین حم
 اکنون با نیام رسید که در کاه پادشاه جهان پا، مناص مسنا دید سلاطین، ستد و مرج ایکا برخواهیں سفر او وزرای
 دولت ایگر ز و حکمای ای پراطهور و سر در حضرت کرد ول شبا، حاضر ز و جنگ ایان بزرگت در سرخوار، هرگز
 دولت فرانسیین در کاه چاکرا اشرافت دوم درین مرزه دیم هواره شیخ بود دیت سلوک دارند و فرسته کان گر کلک پوسته دیگر

بلد اول از کتاب اول نامخ المیوان نوح

با شنیده همچنان چاکران پیشگاه و مهربانی تکان در کاه است بسیارند که بر روزه زبان نیز بان نیز بان در روزه هر یار طلوع الدان اند
که همانه هماد که بر قراره اد راقی جهور و بسیار کان آغاز است و مخزن کتب جمع نگاره کان اد بان اذ از آزاد الله شئما
قهوه سبایه نویزیر کی از چاکران دولت پروردگان حضرتی سالهاست که در فرضه همان در دارد صدر صوان بفراغت بال
و فاعیت حال آسوده و غنیمه سکرآه این بعثت را خدمتمنی پیش کرده در باد اش این دعوت کل از حقی خیزی
پیش بامبارک پادشاهی این باز نامه آغاز کن که مشتمل بر احوال این بسیار مرسلین و سلاطین روی زمین عکای
سالیانی باشد و از رسیده آدم ای زمانا به این طوره بعثت و جو مسلط و امداد حکمت هرس را سال ای ای
وزمان نازمان عصیان این بین نای دو راه ای رکلام هم بان بخ بر طراز که خواسته ای نیل بر ایام بازگرد داد راه هم
کتاب چندان بکوش که نویشند و در سکون و خدا ب سفید چون این حدیث ناجا نه بحث ای ای این بینه نای خبر
بعثت بند میکنیں تکیب آن در مردم زده و شرکیم بعدم اغذای برخاستم و ساز معدودت بیار استم و کفرم در درباره هم
کنی هادر دانایان سخن کوی و کارگران دیقچه جوی اند که این بینه بی بصاعت از لقمه شوی اآن جاعه شرم
دارد دار دار دشتر کشی آن کروه در آزم باشد و عطر ازدم که بخاد من صفت خود استهداف ناگزیر شاه هزار ما که هر یار
دنا چادر بر هرس سو ره بنا که خوانم سورت پلار ک فرم کر فرم که بمن خارت و حارت کوشم دان یکان خشم در زم
درین حضرت پکه روی پیشانی سخنان کنم دار معانی ناسا مان آرم که جسح خردمند پسند خار دگرس نیز در زم
زای بخشش در آورد و کار را بحب ر را خاری بکلشین بردا آذاله کشته ای امر اذله که جا و دی ای ای است طبع
پون این فصل بپای بردم و این بخ برای کفرم روی این آور دو گفت دل قوی دار دار دار طرق خدمت سپار
که در تسطیه هر سطی طاطری
ز بر ذمته است که موارد معانی در آز شواب و بیات پر دنگنیم و طوابیف اخاطر را با طایف عقدت طاز
دیم پون بین بیادت اثمارت دشت زمان معدودت را دست بقدر تراز کار شه ناجارخن میں شرط ختم آ
ای این بیسم برسی همکنست پس سراخاعت فرودم و طرقی طاعت بسردم چکنیده بند که کردن نند فران
ا اخنگاه ایسته خاص از فقرت معدودت انتقام را بفضل عتبه علیه و نیشه سده سده سره بیات بر یکن سود طلاق
مجده و بیش پهود م دیاض هر صفر را که با سنهار سوا وجہ را میگز نظر امطرز کردم انفاد حضرت سامي داشتم
بر دغول ایشان باز کذا اشتم ایه شیران فل شیر علم خداون از با دیا شد و بدم خداون از با دن پیدا
جان فدائی ایه ناپید است د و خابش با مو اینست و دشیم کنور و مراقبت در تو فریش کرد مجاورت با سفر ای
حالک دجاوارت با انتقام سالک داسحاف طالب زک و نازیک و اگراف و قیم و هر دزدیک و زر صفر زین
حدود و شود و خوب ب داده شنده و قور و نهر آیات علوم دین و کشف معارف حق العین و اتراء خدمت پادشاه این
پناه و انتقام امور دیخت بگشیا اذ کلبت این نای بز خود را معاون نداشت بیفت این سکاره ن در داد
من نایم کاین نیز ناشت با فولاد و چون این کتاب بیون خادی فصل و اخباری بود که با مطالعه آن از مراجعت نوایخ
عمل دادل ای ایم سبیل بیازی میگسل آدمی از انان بخ الکوا بخ نام که داشت رجایی داشت از بزرگان خدا و پیش ای
که سکام طالع این اوراق بندلات قدم و خیفات قلم ععبد جانی این بخ علی محمد نعی پیغمبرستونی کاشانی رسم خود را غاض

خرده

فرضه الفجر
محل السر

نکیل
بنفع این
نکجه
نیوی و طوفان

پلاره
شمش
سودت
صدت و سدی

موده
آنکه بر این وحی
طوق بعثت
مالایی ازه

نکشم سنته
بر سر دادن لکه
حیی
سیاهی ای ای

انشاف اسعاف
نظام ای ای
تو بصص
ایستاده

درکشند و از درایع ارض داعم است که انسان خود را نیافرید اگر این حقیقت هم خواهد بود

ذکر عقاید جان ایران زمین حکایت هست و چنین در تاریخ جامعی که قبل از حبسو ط آدم طلیه اسلام و بسیط عالم حکومت کرد
نمایند این نهاد مبارک محمد نقی پیغمبر تسوی کو بد که در نیفی روزیت و تمیت حکایت بندوی بصنعت ابا یوسفی محل
شاعت نباشد دور اخلاق عقد و عقاید پسح فرقه از فرق را مطرح صن و دن از دیدان نشکر که عوچ را ن
طول فامت حراست با عوچ را مادرای سدا افامت که اپس منظمه هر طبق و مقوله هر فرقه را پنا که در کن پیشنهاد
متقدیم یا قده بی تیکات منشیان و تخلفات مرسلاه و انساد اشعار عرب و سنت صناید ماد بیزمانه دامسره و نهره را از ن
چیره و بهره بود و ترک دمازیک را بدرک و فهم نزدیک آمد و ضمانت گذاشت که این اخراج از فواد غیر و مصون از مصادره است
بلکه این پایینه این برداشت نعله حکایت است بایران عقیده و عجمان ایران زمین حکایت هست و چنین یاکه برداشت ایشان
قبل از حبسو ط آدم اصناف ام در جان زندگانی کرده اند و خیز طبقات سلاطین بر مردم حکومی داشته اند و میگارد
و پادشاهی که مقبل از آدم صنی بوده اند و رصد کتاب هر قوم مبتد اردو آنچه بعد از طوفان نوح پدیده شده اند که تقاضا
روات را بران دلوی دیگر است مفصل باما صیر ایشان که جمهور سلاطین روی زمین اند زمان زمان سال بسال ای زمان
که یکهزار و دویست و پنجاه و هشت سال از بحرت بنوی صلی الله علیه و آله و سلم کشیده بدرخواه نخواست بیون اند تعالی و محسن توییه
ذکر عقیده متقدیم مورثین ایران در امتداد زمان و مدارت اسما کان آن سالان

طبقات بجان که در ایران زمین بکون داشته اند و ایشان از ایزدیان بزرگ ایشان ای ایادیان و جو شیان ای نوشان ای ایزدان
و آذر و هوشیکان کویند بر اند که عالم هر کزانه بی آدم خالی بوده بی زن و مرد و رسم زیاشوی تو اند شد که آدمی پیدا آید و از
بزرگان کشف اشود و رسیده که هر یک ای اسما را سلطنتی مقرر است بدیگونه که مرقومی اند میلکی ای ثوابت
که فردا علیهم دخدا و مدد و ربا شد ای ایاد شاه اول خانیم پس هزار سال بی سرگفت غیری ملطفت ای ایاد شد حون چار
سال پایان آید هر یکی و دیگری پیدا کند و یکی ای اسما رکان نایمه ای ایاد شد و دستور شود پس این سور هر ایزدان را شد کند
و مغول کرد و دو ثانی دیگر هزار دهت برخیزد و آن نیز هزار سال وزارت کند و مغول شود و اسما ره دیگر منفوب کرد و دیگر
نامیع اسما رکان نایت هر یک هزار سال پادشاه اول را وزارت کنند که ای ایاد شاه نوبت وزارت بعمل رساند ای نیز هزار سال دیگر
باشد پس ای ایشتری و مرتخی آفتاب و زهره و عطاء رده و ماده نوبت هر یک هزار سال وزارت پادشاه اول کنند که ای ایاد شاه وزارت
ماهیانگام رسیده دور و سلطنت پادشاه اول پایان ای ایاد شاه ای ایاد شاه نایم که ای ایاد شاه ای ایاد شاه ای ایاد شاه
و دم کوئیم و بدان و نیزه هر یک ای اسما رکان ای ایاد شاه ای ایاد شاه دستور شد و حون نوبت وزارت نایم کشیده داده ای ایاد شاه
سال وزارت پادشاه داده که هر یک چنین سلطنتی کند پس نوبت بسما رکان سیماره رسیده آن نیز هر یک پیشین می نسلت

ملفیق خن هم در دن
تمیق نهادنی از تکه
شناده شنی در شکن
بگشی
انحلال کشیده شد
سره سمعی خاص
تجهیزه متوجه کوئی
انشاد شنی خان
چیزه دخوه بهش
پاییندان شدن یاکوب

فروار بردا کن است فردا
عالیم و فرداده بوده آن هم
دیگر داد سط داده است
دیون پال غریق کنند
برنی را زدایی کویند

گند پن سلطنت با پیام آید آنکه یک دور از غم کن شده باشد و نوشت باز نوشت سلطنت ساده اول رسید و فرم
در هر چند و هر زمان که بود و باند و بیان زمان رجت کنند با همان کثواره کرد و در شایل و آثار کرد و در
سابق بودند باز آیند زیرا که جهان کار از سر کرده پس هر خبر بام داشتند و زمان خود باز آید و این حاد و اجتماعی کرد
دوره ای
در مردمی که از آخر دوره سابق باقی آمد باشد درین وعده تواله و تاسیل کنند اینکه آدمی بی پردازند موجود شود و عالم
ایشان این ادوار را هرگز نهاده است بوده و نهایتی نخواهد داشت

ذکر سلطنت صادیق به در معموره عالم قبل از بیرون طآدم طلب اسلام و ایشان نجف طبعه بودند و طبعه اول را مدد بادیان گویند
عجیب و جهان ایران درباره آبادیان و مت سلطنت ایشان خان است که یکدرو گیوان را کسی سال باشد گردد و همان
وسی رو خپسین را یکماد خواستند و دوازده ماچپسین را یکمال شمارند و هزار بار هزار سال چنین را کرد و گرد و باشد یکهزار
گویند و هزار فرد را یک مرد و هزار مرد را یک جاد و سه هزار جاد را یک داد و هزار مرد و اوران
کمک زاده ناصت آنکه کویند که دلت دولت و سلطنت آبادیان صد زاد سال بود و او این دوره سلطنت پادشاهی
خود را با درایو و صندوقه اورا چنان اولاد داده خاد داد که فرنگی دلیل در کراپی که بر سر بر سر داده
بودند لیخانوں این زمان نمی‌باشد و درین دوره آین صفت و حرفت و رسوم سیاست و شریعت و قوانین
تبلیغ و تعلیم خود را آباد آنکه از دوره پیشتر شنیده و در دوره خلیش ویده بکار داشت و مردم را اقطاع عالم و داد
از نوع صنایع و حرف مأمور ساخت و پشم از پشت کوتفند بازگردان و بافت و دوخت و زر از مندان یافتن چون
بیا سوت و در ترکیب اندیمه و تبریز و مستحثات دفع اند و خت و در عارت شهر و ده و تهر ده و تصور مساعی مکور
داشت و مردم را بچادری کرد و هر یک را بنایی نمایند اول هر بیان بودند را که ایشان پرستان و چیمان
و عبادت کاران بودند برمان و برمن هوزنستار نام کنداشت یعنی علاوه علوی نیم و دم با پشا ان و پلوا ان بودند
ایشان را چهاران و نوزنستار برگفته کنایت از یک مردم و طفل ایشان و فرع ایشان زندگانی کی کنند قسم ییم را
که اهل حراثت و زراعت بودند ایاس و سور استار نمایند چه باس یعنی آبادی است و نیم چهارم را که نامزد
بندان ده چهاری بودند سودین نامیستند زیرا که ایشان هر راه بسودند این چار کرد و راجه ای چهارم نیزه ملکت را که
گردید کار عالم بیفت کرد و زر ایان بجا داده فرسنا ده سایر نام که یعنیده ایشان زبان آسما نی است و گزند
که سنه هزار و دویست و پنجاه و هشت سال است که از بجهت بتویی که در آن کتاب دریان است و بران گلایت آنی
که فهم نداش کرد و زبان فارسی ترجمانی کرد و حلی ایجوب بد از سه آباد سیزده تن و خور که بعنی پنیر است منی هب آباد دید
شند که باره آیا و چهارده تن و خور باشند و مه در تقویت دین و آباد داده سلطنت و رسوم مهدان بخدا داد قیام
نمودند و مبددازین هنریان و ذخور ران پر ایان ایشان بعلم بعد بعلم پادشاهی کردند آن افرین بی تعلیم که آزاد از نام اعزام
ذکر طبقه دوم از پادشاهان هم که ایشان طبقه جهان گویند

مراتب عدادی که در زمان این طایله بصنوط است مت دولت جهان و شایان یا سایان که بعد از رسیده آبادیان سلطنت
گردند بدان قوانی ایست باز نایم تا چون مت هر دولت یعنی بود رخانه همچوں نهاده ایشان است که از سالهای کیوی

تو ختن
بینی کشیدن و
دد دفعه و دیده که
جاده ایشان خانه و بخت
باشد

سراوهن
شواخ از شاهن
نه بیانی کرد

ک در دولت مهابادیان شناخته شد هزار سال را یک سلام کوچه و صدر سلام و بک تبار داشت اما یک
اسپا رو صد اسپار را یک راوه و صدر راوه را یک راوه و صدر راوه را یک راوه و صدر راوه
بک بی آزاد نداشت آنچه کویند که مت دولت چنان که بعد از مهابادیان سلطنت کردند یک اسپار سال رو زدن
چنان بود که آنها او را که آخرین پادشاه طبقه سدهایان بود از سلطنت خودمان نهایی استغفار کرد و بعایت او ازدواج
طی قفر و بجز در گرفت و بین جه اسپا سلطنت دل را داشت دولت از هر چیز و دنیا و داد و داشت و آنها نمی خواست
و تاج بعرض نهاد و تاراج آمد و مردم دیدند آنکه دو چار چشم دو یک چاره چون سیلاح و انعام و دشواری حل و شوایخ
ظل از ارم که فتنه مکای عهد حن از گوش گیری آبادان را که رهبان را فتح کردند کتاب بزرگ بآبادان را برداشت
زوجی افزام من آبادان را فتنه کرد از جمله پیشبران بود و در گروهی بعایت آنهاست داشت و از غایت پاکی نام او
جی بود و چی معنی پاکست و خندانکه از این سلطنت و مکانی دعوت کردند اما داشت اینکه مردانی
جه بیشتر رسید و فرمان بزداهن بیشتر آورد که جی افزام باشد مطده خلا و سلطنت شود آنها بعثت خسروی را به دشمنان
بیان آورد و عالم را بگرباره آباد کرد کویند که جی افزام من آبادان را آزادان که بینند که جی افزام پیشش در دشمن آمد
آزاد بود و ایمان بیشان قرنهای بسیار است نام آفرینش داشت اما ملطفی آنکه بوده

ذکر طبقه چارم از سلاطین همچنین بحفل از بسوطاً دادم که ایمان شناسان گویند

بعد از سلطنت جی آبادان که از مهابادیان شد و مردم اصفهان را نهادند نزد گلوبین جی آله فتنه کرد اور لارها
بزداهن پرستی شای و شائی می کفتند لبی خدا می و خدای پرست بآبادان فرزند ایشان ایمان کویند پس نخوش
و انسنه عالمی مکای عهد و ایشوران ایام شای کلوب مکای در پرست و ایواب بدل فضل بر عالم که باد او بر سپرده
بزرگ بود و دست کلک شناسان را یک شار سال نمی خواست آنها و آخرین پادشاه ایشان طبقه شای بجهل است که این سلطنت
استغفار نموده زاده خنول خسته ایشان را که دعایت بزداهن پرداخت

ذکر طبقه چارم از سلاطین همچنین بحفل از بسوطاً دادم که ایمان شناسان یا ایمانان گویند

چون شای میول که از سلاطین همچنین بحفل از بسوطاً دادم که ایمان شناسان یا ایمانان گویند
چنانیان پرستان ماند پس بوجب جی ایمانی بآسانی بآسانی پرستی شای میول از زاده خنول برآمده برخشت چهانیانی قرار
گرفت و می پیشبر بوده و چون لاقی و سند او را بعثت و خشوری کشت اور ایسان که فتنه چه ایسان بعی
لایی است پس جان را از بدمی و فرشتی بپرست و برقانون سه آبادیان دوسار یک شش تکان جوانات زند بداران یکی که
داشتن فرمود و جوانات شدبار را پر از این حکم داد زیرا که آمن بیشان چنان بود که جوانات بی آزاد را دو
ایسب دکار و کویند ها شال آنها را زده اند که می کفتند و خانوادگی بند پاچخانی از آنکه خانه خانیان
اور اقصاص می کردند بآسانی که در این بیشتری این ایشان نیز رخدا واقع شد و داشتند احوالات
و گزند و غیر آن که از اراده که حسوانی کند و چون شیر و ملک و عقاب داشت آن را اگر کنیش بیش که
خود تمسد بارگویند و فخر آزاد ایشان بگشت تدبیر را بهم خود نه خداش که پفر و مایخان دوام را داده
دکر حسوان نه بار خود بیکوشت آن ایشان پفر از فرد میکان را دارند و بزرگان دزدیده ایشان ایده اخراجان کشت

چاپ زنده و ستاره کان رامخواه راز دایی و اشرق مخلوقات شاهزاده سپاه فتن
و تغیر ب محضر پیون خدا زند و عقاید ایشان را تجسس نمکنست و اثبات و اعیب برخدا هب کثیر است که تنها در
حروف از نگارش آن غراف جست پر تقصی و از تحقیق این دراق خبر آن بسیار سلاطین آفاق است. اثراخ
اعیاد و هذا هب همچنان ایشان پادشاه یا سلطان یا سان امام نام داشت و متاد ایشان ای این طبقه سلام
ذکر طبقه پنجم از سلاطین عجم که اول بیان آدم و خوارشان مطلع باشند این بیان کیان نیز
اگر در شرح حامل سلاطین عجم در جای خود سال بحال نگارش خواهد بابت کن چون عقیده ایشان در حق این اوضاع
و یکسان است شرح آن اقدام است بنا این طبقه را بجان بسیار پنجم سلاطین کنایه ایان خوانند و لکث بر این ایشان
اعیاد و ایشان دو بند کیو مرث بمان است و چون مردم را کنده را فرام کرد ابوالبشر لغت بابت و از اولادش
سماک و چوشک و خوارشی و فردون مسوجه رکنی و زردشت و آذر ساسان محنت و آذر ساسان پنجم پنجه زرده
و این نسل نهاده ایشان بروج و مدت شش هزار و هشت و چهار سال و خواه سلطنت داشته و این سال و ماه را سال داده
نمایند و از این سال و ماه خلاف سال و ماه طلاقات پیش

کنز عجایب حکایت هست در ادار عالم و اغار بی آدم که قبل از بازی این سر بر سرینه زنگانی میگردند

عجایب حکایت هست که طبیعت کل موج دات را زوال و نهایت بود و بدین طبیعت خادم امکن وجود داشت و این
طبیعت را بر طبقه کرد و انداد این نقطه طبیعت ایشان معنی رهایی است و هنر ایان این عقیدت را بر من خواند و مدر
طبیعت نا صد سال برضی و انداد ایشان کوئیند برها در هر روز با فستکون و فساد کند و هر شب بخواهد و بی ایاد و چون
بجوا به عالم از کون و فساد باز ایسته و این قیامت صفری باشد و باز چون همچو دراید رسکار شود و بدین کونه هار کند
نا صد سال هر خود بیان آرد آنکه بیسر دوستی مرد و باشد و این را بزیان هسته کی پر کوئیند که معنی قیامت
کبری بود پس از چندی که مرد و باشد باز زده شود و زندگی از شرکرده نمکون بیست یک بر جا از دست عالم که داشته
و از زمان این بیان اندیم هست سال و خواه جوچار روز میگذرد و بر داشت صاحب دیستان هزار بر طا
که داشته و از هزار بر طای هزار و کم خواه سال و بزرگ شد و چون صد سال عرضی را تمام کند چون دوازده خوش
خواسته تا بنگ شود و عالم را پاک بوزاند پس پر کرد و امداد سال و ما به عنی را که دست هر بزم ایان سلم خود
چینی شخص کنیم که کوئیم پانصد هزار سال یک کرد و سال باشد و دو کرد و یک بیان بود پس هست بکر و بزم ایان
بیان و سیصد و بیست هزار سال است و آنرا یک خواسته هر شب را که چین قدر دست است یک کعب خوانده پس کی
شبانه زدن بر طای هست بیان و شصده چهل هزار سال است و آنرا چنان کوئیم که یکیان هر رهایه هزار و صد و ده بیان
چهار صد هزار سال است و سیصد هزار سال شود که صد سال هر سر بر طای سیصد و پانزده هزار بیان چهل بیان است از سالهای
نمایند و سیصد هزار سال است که در طبیعت را که کل نام داشت بر جهاد و فرشت کنیم و چون دور جهاد
بهم است رسیده شود و بزم بخواه بازیم از دور اول بیست کند خاک که کفشه اما دور اول ناست و دیگر کوئی
و شفیعی که دنیا را است و غرض از این محیطی بسیار باشد و یک معنی دو راست دست است یوک چند که کن و قیمت
هست هزار سال باشد و یک معنی صد هزار است و مردم این روز کار بکل پرسیل صلاح و سدا و طرقی رضا و بلوغ

هزار طیعی درین دوره صد هزار سال بود و دوره دوم را تیپوک نامند که اند او آزاد و از دل کلت و فرود شش هزار سال داشتند و درین دوره بیان مردم از روشنای انسان اخلاق جویند و هزار طیعی مردم ده هزار سال باشد و تراجمی سه بیان از مجموع است زیرا که این دوره بیک ربع کتر از دور اول بود و دوره دیگر نامی نداشتند و دارای نصف از مجموع است پس مدار این دوره بیک داشت اکنون چهار هزار سال باشد و درین دوره نصف هزار نام داشت پس از ده هزار باشند و هزار طیعی مردم زمان هزار سال بود پس آدم و نوح و آنکسان که در آن زمان هزار سال دفوبی هزار سال زندگانی کردند آنها از بقایای دوره دو پریوک بودند و در دوره چهارم را کلیوک کویند کلی بعنی بیان از مجموع است زیرا که این دوره بیان از دوره اول است پس داشت آن چهار کلک و سی و دو هزار سال باشد و سه هزار مردم درین دوره بیکشند و بدین باشند و هزار طیعی درین عدد صد سال باشد و اند که بیچ سال رسید و باعث ایجاد ایشان ناگفون که که هزار دو دو بیست و نهاده و بیست سال از بحث نمی کردند هزار هزار و نصف ده هزار و نهاده سال تعارف از دوره کلیوک سیکده زد و دیگر عقیده ای طایله ای است که آسمان وجود ندارد و این هوای تراکم است که آسمانش خواهد داشت و غصه خشم را نام آکاس باشد و اکاس باعث ایجاد ایشان بگانست که بزرد هکلا بعد هجر و موجودی است که با ذمی مکان نطبیت باشد و گویند سوار کان ذات قدریه بزرگانشکه بگزیرت عجایبات و هجا بهات سکر نورانی که قدر عالم و دهانی بباراده خویش طران می خواهد و گویند شخص را مدون نباشد و زمان مدار فخر را چنان شخص ننم که گویند هار ای ساعت بریخت دیگر است و یکد فیض بریخت نمایند بود و یک نمایند از استاد از عرض میادیست باشیت میان در این نصف هزار طیانی سه طبیعت و هزار طبیعت را که برخانم داشت معلوم شد که صد سال برهنی است و سال برهنی هر قدم اما دو بیخ دیگر زیرین این بخ کنم که گویند در یک نمایه از سه نفس میت هزار هزار هزار و پانصد هزار بار برخانی ای و زندگانی کشند و بسیار دلو شود و دست زندگانی را به حمله شده است آنهم

ذکر سلاطین دوره است پوک که قبل از مسیح طآدم هار عالم بوده اند

چون دست سلطنت سین که بنا کی شیر بد و غوبت بپایان آمد و ادب دو پریش با اتحاد بگذشتند نوبت دلت به هر شش صند و رسید و طفل بود مردمی که اور ارش راهب بیکشید را بنا کی دیگر کشید و مراد اور شش هزار است و چون هر شش صند و شانزده سال شدند از آسمان رسید که اور از دو آتش برده فرمان کننید طاکه که اول بخت و شماخت و می کردند که بدلی و رازایی و فرمان کننید و پادشاه زاده را بحال بگذارید پس کارگذاران دولت بمن مذاه و راهنمی داشتند که بدهی و رازایی و فرمان کننید و پادشاه زاده را بحال بگذارید پس کارگذاران دولت بمن مذاه و راهنمی تمام از پدر خریده بزرد آتش آوردند برهنی که هر شش داشت نام داشت پریز من زاده دهانی خیکرد که از فرمان شدند خلاصی بدلا جرم چون خواستند اور از آتش اند از آن دهانی فرستگان رسید که از بدهش اور دکن در چند که ماذدی داشتند که شیمی پس از بجات یافته از پدر خویش دهانی برآمد و بخدمت هرس داشت شنافت هرس داشت صه پسر داشت چون برهن زاده را بحال آورد همکرد که اور اسجد که کشید بخواه تن بقول بجهود کردند و بخواه نتویسید باز چند هزار داشت پیران سرکش را از خویش برآورد و ایشان بطرف شرق چند فرستند و آن گردید که باعتراف ایشان از ایشان طایله اند آنکه هرس داشت از حمام دنبوی بغير ایگش کرد و فرستگان اور ای پریش با این بدهش

و پادشاهان بند اشغال داده بیشتر داده اند و با دلیل پادشاهی از نسل او بوده اند که اورا اگناک می باشد و در تی مطلع و مخفی
مطلع داشت و با هدایت و انصاف بیزیست و اولاد و شش بطن بعد بطن سلطنت کردند تا نوبت سکریوین بین دو خصی شد
ذکر سعادیین دوره تراپوک که قبل از سلطنت آدم در عالم زنده کانی گردیده اند

در اول دوره تراپوک از فرزندان سکریوین بام سلطنت برآشت چون او را فرزند بزرگتر را بوده پسر داده و اتن
خود بخدمت پیری کرد که سکریوین شفاف است اور امام و کادوی بود که سخن کمی بخدمت آن کارهای خود را با همایی کار خواهش
شده فرزندی آورده اند و این کاری نام هنر و دولایت محمد بد و پسر دیون را کی بعد از پدر سلطان شده از دی و ختری بود
آمدند اور اسندروت نهاد و دولایت محمد بد و پسر دیون وقت بر عکس بر جشم آسان است پسری اولک نام داشت
برای جلوه ای از دین بزمی آمد و در عناک کوهی معدی هربت کرد و طرق طاعت میگذاشت روزی برای شترین کنیا
آب کنک آمدند که همچشم بر ختری اتفاده خاطر داد و بخت و چند قدره نظمه از دی بچکیده از راه رسان کلی نهاده در آن مدت
سندروت و ختر را کی که با چند دختر بکار گرفت آمد و بود آن کی بعده از آب برگرفت و بجهة محل برداشت چون زن
چندی پدر محل او به ایست قصبه جان ای کرد سندروت از پدر خلاصی حبشه خود را با آب امانت و قرب سریل
او لکت از آب پر و چون شده در جوار او متزل ساخت ناسکام وضع جاشن بر سر نامکاره عطفه زده پسری از پیری ای او
بیرون افتاد و پستان را در کفره شیر بخورد اگر که بزرگدار لک شده صورت حال بحث پس پدر و مادر را برداشتند
را کی آمد و گفت من پسرزاده بهم و خترزاده تو ام را کی خوشنده بخوبود تا عقد سندروت و او لک شده
و با هم بیستند علی الجھر بعد از را کی فرزند ناشر سلطنت کردند تا نوبت به دشت رسیده و از دی پسری رام ایام
بوجود آمد پس ختری از تجھه بھس که سیما نام داشت برای رام بخواست دران زمان دیوی و پسر بردوان بخرا
سند سلطان بود که راون سکریوین نام داشت چون صیت حسن سیما اشتبه بپایی شست رام آمدند کاره او را بپو
چون رام ازین حادثه آگاه شده لگزی سازداده از در را گندشت و با دیو و سر جنک در پوسته او را معمول
و معمول را ساخت و سیما را بگزد دلت باز آور و خوش بزست نازان سیما فراز آمدند که بینین فرورفت رام
سر اور انسکام فرده شد که برگفت و آن موی در دشنه بسازه و بعد از ده رام خبر گندشت کویند در محل خف سیما بقیه
ساختند که هنوز آن موی را برآ گشت که عهد و ممان بسیع میگزند

ذکر سعادیین دوره دواپریوک که قبل از آدم در عالم بوده آمد آغازند ولت پندوانی گردید
در اول دوره دواپریوک پادشاهی بود که کارت نام داشت و در غمده اور دکوه که سکریوین بود که اور اردکن می ایسند و از
ردکن پسری بوجود آمد که پسر ایام داشت اور اکادوی بود که نامدین که حاجی سایی مردم جان کاره و اشیدی گفت
با دو ازده هزار پادشاه ناده بدان که در رفت که حاجت از نامدین حاصل گشت پسر ایام ملکه شد و کارت بنادرفت
بر خاست و جنک در پوست دران مقابله کارت با جمیع هزار دکانی مردان کار بدهست پسر ایام معمول گشت و در
دوره آخر دواپریوک در عکش بند و سمان و شهرهستهای پارپا و سایی بیعت پرور برآمد که اور اراده بهتر نیست
و هفت فرزند از بطن بعد بطن سلطنت کردند و فرزند هشتم او نیز که بدروج سلطنت از تفا بافت راجه کور نام داشته
که شیر کوک گشت نهاد سیر و این که اشته و نام او اشتهار پافتیه داده داده اگر زوان می نامد

نصف
بین زدن

ارقعا
براهمن زدن